

Enemmän KUNNIOITUSTA

Noelle Lambert Barrus
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Australiassa.

Noah auttoi siskoaan Clairea ripustamaan pörröisen huovan tuolien päälle.

"Pitäisikö tämä laittaa tähän?" hän kysyi. Hän piteli sinistä huopaa, jossa oli valaita.

"Joo! Ja tätä voidaan käyttää ovena." Claire osoitti linnoituksen toista puolta.

"Aika lähteä kouluun!" äiti huusi.

Noah katsoi siskoaan. "Ehkä me voidaan tehdä linnoitus valmiiksi koulun jälkeen?"

"Ja me voidaan kysyä äidiltä ja isältä, voidaanko me pelata siellä pelejä", Claire sanoi.

"Älä sano noin", Noah sanoi.

Noah nyökkäsi hymyillen. Hän oli iloinen, että sai rakentaa linnoituksia ja leikkiä isosiskonsa kanssa!

Sinä päivänä välitunnilla Noah leikki ystäviensä Tyn ja Markin kanssa.

"Hypätään yhdellä jalalla", Ty sanoi.

"Selvä", Noah sanoi. "Katsotaan, kuka jaksaa hyppiä pisimpään!"

Pojat alkoivat hyppiä. Noah nauroi törmätessään Markiin.

Juuri silloin Claire käveli ohi muutamien luokkansa tyttöjen kanssa.

"Hei", Claire sanoi ja vilkutti.

"Voi ei. Tyttöjä on tulossa! Ei me haluta leikkiä *heidän* kanssa", Ty sanoi. Sitten hän nimitteli ilkeästi Clairea ja tämän ystäviä.

Noah ei pitänyt siitä, miltä sanat hänestä tuntuivat. Ei ollut kilttiä nimitellä ihmisiä ilkeillä nimillä.

Hän huomasi, että Claire ja tämän ystävät eivät välittäneet Tystä vaan kävelivät pois.

Noah ajatteli, että hänen pitäisi puolustaa Clairea, vaikka tämä ei sitä oikeastaan tarvitsisikaan. Claire oli hänen siskonsa, ja hän rakasti Clairea.

Noah veti syvään henkeä. "Hei, älä sano noin, ole kiltti", hän sanoi Tylle. "Claire ei pidä siitä, kun sanot niin. Enkä minäkään."

"No hyvä. Ei sitten", Ty sanoi kohauttaen olkapäitään.

Noah huokaisi. Hänestä tuntui nyt paljon paremmalta.

Sinä iltana Noah ja Claire pelasivat linnakkeessaan pelejä äidin ja isän kanssa.

"Miten koulussa meni tänään?" isä kysyi laittaessaan kortin pinoon.

"Tänään välitunnilla Ty haukkui Clairea ilkeästi", Noah sanoi. "Minä käskin hänen lopettaa."

Claire nosti katseensa korteistaan. "Niinkö?" hän kysyi.

Noah nyökkäsi. "Joo. Tiesin, ettei se, mitä hän sanoi, ollut kilttiä eikä totta."

Äiti, isä ja Claire hymyilivät.

"Kiitos", Claire sanoi.

"Olen iloinen, että osoitit kunnioitusta siskoasi kohtaan", äiti sanoi.

"Niin, se oli oikein rohkeaa", isä sanoi. "On tärkeää, että osoitamme kunnioitusta toisiamme kohtaan. Vaikka meidän täytyisikin pitää puoliämme ystäviämme vastaan."

Noah hymyili takaisin. Hänestä tuntui hyvältä, kun hän tiesi tehneensä oikein. ●

Näytelkää kertomus! Mitä sanoisit, jos ystäväsi nimittelisi jotakuta ilkeästi?